

Діагностувальна робота

Навички читання мовчки

Чим хата багата

Визолотило сонце лани. Скрізь розпросторився густий гарячий дух стиглого зерна. Денисків тато і днює й ночеє в полі. Він у комбайнерів за бригадира, і роботи в нього у час живів – непочатий край. Дениско так, бува, скучить за татом, що більше їй втерпіти несила. Тож відпроситься в домашніх, осідлає замість коня довгу лозину – й бігцем на лан. Перетне ріденький лісок, за ним ярк та смугу колючої стерні, і вже ось він у кабіні татового комбайна, що пливе по безмежному жовтому морю.

– Це добре, що ти допомогти прийшов, – пригладжує Денискові непокірного чубчика тато. – Тут, брат, поспішати треба, бо врожай не той, що в полі, а той, що в коморі. Як думаєш, упораємо за сьогодні цей лан?

– Щось йому ні кінця ні краю, – з непевністю в голосі каже Дениско.

– Не питає добрий жнець, чи широкий загонець, – усміхається тато й, підморгнувши синові, додає: – Очі роботи лякаються, а руки роблять...

Так, перемовляючись та жартуючи, вони і живують, поки сонце не похилить до обрію і не ляже на землю передвечірня сутін. Частенько в цей час приходиться по Дениска бабуня. Та не з порожніми руками, а з повним кошиком ще теплих пиріжків, з баночкою липового меду і бідончиком квасу чи узвару.

Тато зупиняє комбайн, подає знак своїм хлопцям, щоб усі ставали на підвечірок. І тут-таки купа обмолоченої соломи обертається на скатертину-самобранку. Призвольються комбайнери пирогами, найласіші шматки Денискові підсовують. А бабуня припрошує:

– Їжте, любі женчики, їжте. Чим хата багата, тим і рада.

– Е, бабо Насте, ваша хата не тільки пирогами багата, – весело усміхається Степан, високий парубок, що любить підкидати Дениска мало не під самісіньке небо. – Он який у вас хлібороб росте! Не хлопець – золото. Якби не Дениско, ми б сьогодні їй половини не зробили. Недарма кажуть, що нива потребує доброї погоди, доброго насіння та доброго робітника.

Дениско опускає долі очі, бо не звик, щоб його хвалили. Якийсь час мовчки вминає пирога з яблуками, а тоді каже баском:

– Зараз мені вже додому треба. А завтра я знову прийду. Буду щодня вам допомагати, поки весь лан не вижнемо.

І, взявшись з бабунею за руки, вони повертають у бік запнутого вечірнім серпанком села.

(Анатолій Григорук).

COPYRIGHT © EDUC.COM.UA. ALL RIGHTS RESERVED. WWW.EDUC.COM.UA

Діагностувальна робота

Навички читання мовчки

Чим хата багата

1. Коли відбуваються події в тексті?

- а) навесні;
- б) влітку;
- в) восени.

2. Куди Дениско біг до тата у час живів?

- а) у кузню;
- б) на море;
- в) на лан.

3. Кому віддавали найласіші шматки пирога?

- а) Денискові;
- б) бабусі;
- в) комбайнерам.

4.3 чим автор порівнює поля у живих?

- а) з сонячним днем;
- б) з безмежним жовтим морем;
- в) з скатериною-самобранкою.

5. Підкресли слова, які можна використати для характеристики Дениска.

Лінивий, люблячий, сонько, балакучий, байдужий, помічник, веселий, хвалько, скромний, завзятий, працьовитий.

6. Продовж речення.

Очі роботи _____

7. Як ти розумієш слова "Не хлопець - золото"? Поясни.

8. Поміркуй і запиши, чому автор назвав свій твір «Чим хата багата».

